

— Komisiji naloži plačilo stroškov tega postopka in postopka pred Splošnim sodiščem.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Prvi pritožbeni razlog: kršitev člena 106(2) PDEU, ker je Splošno sodišče napačno presodilo, da so bile zahteve iz točke 19 (oddelek 2.6) Okvira [Evropske unije za državno pomoč v obliki nadomestila za javne storitve (2011)] spoštovane, kršitev načel Pogodbe glede oddaje javnih naročil (načela nediskriminacije, enakega obravnavanja in preglednosti) in napačna razlaga člena 7(2) Direktive 97/67/ES (poštna direktiva).

Metode, ki so jih uporabile države članice za financiranje opravljanja univerzalnih storitev morajo biti skladne tako z načeli prepovedi diskriminacije, preglednosti in enakega obravnavanja, ki izhajajo iz določb Pogodbe DEU o svobodnih trgih na notranjem trgu (in zajemajo izbiro ponudnika univerzalne poštna storitve z razpisom), kot tudi s členom 106(2) PDEU, kar v tem primeru ni podano.

Drugi pritožbeni razlog: kršitev člena 106(2) PDEU – neupravičena ugotovitev izpolnitve zahtev iz točke 14 (oddelek 2.2) in 60 (oddelek 2.10) Okvira [Evropske unije za državno pomoč v obliki nadomestila za javne storitve (2011)]. Čeprav obveznost javne storitve, zaupane poljski pošti (Poczta Polska), izpolnjuje zahteve iz poštna direktive, to ne izključuje obveznosti, da se opravi javno posvetovanje ali da se uporabijo druga ustrezna sredstva, ki omogočajo upoštevanje interesov uporabnikov in izvajalcev storitev, zato da se dokaže, da so bile potrebe na področju univerzalne storitve ustrezno upoštevane.

Tretji pritožbeni razlog: kršitev člena 106(2) PDEU, ker je Splošno sodišče napačno presodilo, da so zahteve iz točke 52 (oddelek 2.9) tega okvira spoštovane in kršitev člena 7(1), (3) in (5) Direktive 97/67/ES. Splošno sodišče je napačno presodilo, da kompenzacijski sklad izpolnjuje zahtevo po nediskriminaciji glede na enotno prispevno stopnjo, ki znaša največ 2 % prihodkov, ki jih prejmejo izvajalci univerzalnih storitev ali enakovrednih storitev in ki so ga dolžni prispevati, tako da se to stopnjo enotno uporablja za vse gospodarske subjekte na trgu, kar je diskriminatorno, ker položaja izvajalcev univerzalnih storitev in izvajalcev enakovrednih storitev nista enaka. Splošno sodišče je tudi napačno menilo, da kompenzacijski sklad izpolnjuje tudi zahtevo po sorazmernosti.

Pri posvetovanjih glede načel zakonodajnih sprememb so bile značilnosti kompenzacijskega sklada zelo drugačne od značilnosti, ki so bile v končni fazi upoštevane v poštnem zakonu, kar pomeni, da ni mogoče šteti, da so bila načela sklada predmet posvetovanj.

Pogoji financiranja univerzalne storitve ne določajo obveznosti, da se preuči, ali nastali neto stroški za izvajalca univerzalnih poštnih storitev pomenijo nesorazmerno breme. Za samodejno vez med financiranjem storitve in nastankom računovodske izgube, ki izhaja iz opravljanja univerzalne storitve, se ne more šteti, da izpolnjuje zahteve poštna direktive.

Četrty pritožbeni razlog: kršitev člena 7(1) poštna direktive, ker je Splošno sodišče sprejelo financiranje stroška univerzalne storitve z določenim številom izključnih in posebnih pravic, ki so bile dane poljski pošti (Poczta Polska). V skladu s členom 7(1) poštna direktive države članice ne dodelijo ali ohranijo v veljavi izključnih ali posebnih pravic za vzpostavitev in opravljanje poštnih storitev. Izključne in posebne pravice, ki so dane poljski pošti (Poczta Polska), pa v nasprotju z mnenjem Splošnega sodišča očitno ne spadajo med vrsto izjem, ki jih določa poštna direktiva.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Corte suprema di cassazione (Italija) 5. junija 2019 – Poste Italiane SpA/Riscossione Sicilia SpA agente riscossione per la provincia di Palermo e delle altre provincie siciliane

(Zadeva C-434/19)

(2019/C 328/09)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Corte suprema di cassazione

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica v kasacijskem postopku in vlagateljica odgovora na nasprotno pritožbo: Poste Italiane SpA

Nasprotna stranka v postopku s kasacijsko pritožbo in vlagateljica nasprotne pritožbe v kasacijskem postopku: Riscossione Sicilia SpA agente riscossione per la provincia di Palermo e delle altre provincie siciliane

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je predpis, kakršen je določen v členu 10(3) Dlgs n. 504/1992 v povezavi s členom 2, od (18) do (20), zakona št. 662/1996, na podlagi katerega se vzpostavi in vzdržuje – tudi po privatizaciji storitev „BancoPosta“, ki jih opravlja družba Poste Italiane S.p.A. – pridržanje dejavnosti (sistem monopola) za družbo Poste Italiane S.p.A., ki se nanašajo na upravljanje storitev poštnega tekočega računa za pobiranje občinskega davka na nepremičnine (ICI), v nasprotju s členom 14 PDEU (prejšnji člen 7D Pogodbe, ki je postal člen 16 PES) in členom 106(2) PDEU (prejšnji člen 90 Pogodbe, ki je postal člen 86(2) PES) in uvrstitvijo v sistem storitev splošnega gospodarskega pomena (SSGP), ob upoštevanju razvoja nacionalnih predpisov s področja pobiranja davkov, ki vsaj od leta 1997 zavezancem in lokalnim organom, ki pobirajo davek, omogoča, da uporabijo načine plačila in pobiranja davkov prek bančnega sistema?
2. Če se – v odgovoru na prvo vprašanje – šteje, da vzpostavitev zakonskega monopola ustreza značilnostim SSGP, ali je predpis, kakršen je ta iz člena 10(3) zakonske uredbe št. 504/1992 v povezavi s členom 2, od (18) do (20), zakona št. 662/1996 in členom 3(1) uredbe predsednika republike št. 144/2001, ki pooblašča družbo Poste Italiane S.p.A., da enostransko določi znesek „provizije“, ki ga mora plačati koncesionar (uslužbenec) za pobiranje občinskega davka na nepremičnine in se uporablja za vsako transakcijo, izvedeno na poštnem tekočem računu, ki se vodi na ime koncesionarja, v nasprotju s členom 106(2) PDEU (prejšnji člen 90 Pogodbe, ki je postal člen 86(2) PES) in členom 107(1) PDEU (prejšnji člen 92 Pogodbe, ki je postal člen 87 PES), glede na razlago teh predpisov, kakor jo je podalo Sodišče v zvezi z zahtevami za razlikovanje zakonitega ukrepa – zaradi obveznosti javne storitve – od nezakonite pomoči (Sodba sodišča z dne 24. julija 2003 Altmark Trans GmbH in Regierungspräsidium Magdeburg/Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH, C-280/00), ob upoštevanju, da je družba Poste Italiane S.p.A. s sklepom upravnega odbora št. 57/1996 navedeno provizijo določila v višini 100 lir za obdobje od 1. aprila 1997 do 31. maja 2001 in 0,23 EUR za obdobje po 1. juniju 2001.
3. Ali je sklop predpisov, kakršen je ta, ki ga sestavljajo člen 2, od (18) do (20), zakona št. 662/1996, člen 3(1) uredbe predsednika republike št. 144/2001 in člen 10(3) zakonske uredbe št. 504/1992, po katerih je koncesionar (uslužbenec) nujno zavezan k plačilu „provizije“, kakor jo enostransko določa in/ali spremeni družba Poste Italiane S.p.A., in ne more odstopiti od pogodbe o poštnem tekočem računu, ne da bi pri tem kršil obveznost, določeno s členom 10(3) zakonske uredbe št. 504/1992, in posledično obveznost pobiranja občinskega davka na nepremičnine (ICI), ki jo je prevzel od lokalnega organa naročnika, v nasprotju s členom 102, prvi odstavek, PDEU (prejšnji člen 86 Pogodbe, ki je postal člen 82, prvi odstavek, PES), kot ga razlaga Sodišče (glej sodbe Sodišča z dne 13. decembra 1991, GB Inno BM, C-18/88, z dne 25. junija 1998, Chemische Afvaistoffen Dusseldorf BV, C-203/96, in z dne 17. maja 2001, TNT Traco SpA, C-340/99).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Corte suprema di cassazione (Italija) 5. junija 2019 –
Agenzia delle entrate - Riscossione/Poste Italiane SpA**

(Zadeva C-435/19)

(2019/C 328/10)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Corte suprema di cassazione